

PODWICZNY (1) ai

N sg f podwiczna.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Przymiotnik od „podwika” przen ‘kobieta’: A ieŕliby podwiczna miłość cie ruŕzyła/ Boć tá nigdy żadnemu nic nie przepuściła. Stárayże fie corychley; byś w łtanie cnotliwym/ Zył łobie iáko człowiek żywotem poczćiwym. RejWiz 44v.

KW